

Pridiplata na ciliu god 3 for., na pol god 1 for. 50 nov., na četvrt. 75 nov.
Za Srbiju 30, 15, 7 1/4 groša. Izlazi svake Nedilje jedanput.

Pisma svakoverstna predmeta molimo na uredničtvu uputiti.
Nepriština neplaćena.

God. I.

U Kalači 1870. Ožuj 26.

Br. 2.

POZIV NA PREDPLATU.

Poklem naše na ovom polju dilovanje, i razvitak narodnosti, o što većem broju predplatnikah zavisi izjavlja se: da će se predplata neprikidno primati na ciliu godinu, t.j. od 19. ožujka t.g. do 18. ožujka 1871. g. po 3 f. a. vr., na pol 1 f. 50 nov., na četvrt 75 nov., a za knježevinu Serbsku 30, 15, 7 1/2 groša.

Uredničtvo.

gatiji i čvrstiji biti, već neobhodno i to će prouzrokovati, da će narod svoje iskrene priatelje upoznati, koji su mu dobru radi, koji će ga u gradjanskim i ustavno-slobodnim životu lipšoj budućnosti, odvesti koji će se truditi i nastojati, da mu na umnom polju otvore knjigu čovičije, gradjanske znanosti, knjigu iskustva i života: pak će samo ovaki muževi dostojni biti, da prid pukom diluju i da ih puk poštue.

Čim se više i više pišu, čim se više i više štiju knjige i novine, tim sve većma i većma stupa na vladu i zauzima maha covičiji razum, i odpadaju sve sebičnosti, koje se u gradjanskim i ustavnim životu neznaštu puka goje, i nad obćim životu njegovim vladaju i s njime povolji svojoj razpolazu.

Korist i dobročinstvo novinah najbolje se osiće i uvidja na polju obće zemaljske ustavne uprave, jer obći poslovi, obća uprava naroda se izbliže tiču, a s druge opet strane poslovi občinski i javne zemaljske uprave služe novinama za najugodniji pridmet.

Dogadjaji i primeri naprindih i izobraženih naroda dokazuju nam, da je novine ustavna sloboda i onaj upliv stvorio, kojeg je puk na obće zemaljske poslove imao. I čim su novine medju pukom većma razprostranjene bile, tim se puk pri izvršivanju svoje ustavne slobode manje jagmio za slavinama korteških ardova, i težio je za vićem i svitovanjem onih svojih priatelja, koji su misli svoje o občinskim i ustavnim zemaljskim poslivima u pismu, knjigama i novinama puku navištjivali, i njeg u obćim stvarima obavištjivali.

Iskrene riči učenim Bunjevcama i šokcama.

Sada kada nam je milostivni Bog doživiti dao, da smo naše odavna željene novine ugledali, nismo radi ovde o nuždi ili baš pravičnosti ovoga lista govoriti. Ko o ovim posli objavljene „Otvorene knjige“ slavnog uredničtva još i sada sumnja, taj je ili gorki nepriatelj puka svoga, ili sažaljenja dostenjan zanešenjak i pritraničica. Zbog toga će mo ovde o budućem političnim zamašaju ovoga lista i o onim stanovištu govoriti, koje valja da zauzmu učeni bunjevci i šokci u obće, osobito pak učena omladina bunjevačka i šokačka.

Kao god što su stvorenja u naravnom životu na to uputjena, da jedno drugom postanak podpomažu; tako je to isto i u duhovnom životu: misao čovičija, ako je istinita, to svojstvo ima, da po svom oživotvorenju na život pobudjiva i druge istinite misli.

Tako i misao oživotvorenja bunjevačkih novina neće samo to proizvesti, da će narod bunjevački umitniji, naučeniji, i tako i u umu, razumu i u imovini bo-

ri-
nu,
am
iz-
ma
'ga-
ko-
—
m)
am

—

Mi smo čvrsto uvireni, da će ovo isto i naše bunjevačke i šokačke novine prouzročiti, i zbog toga neužimajući u obzir ostale koristi ovoga plemenitog narodnog priduzetka, valja nam svima koji smo iskreni priatelji puka, pučke slobode, pučke prosvite i njegove budućnosti, što većma nastojati, da se ove novine iz obzira slobodnog ustavnog života utemelje i osiguraju.

Čovičiji um zbog toga pronalazi i domišlja, da svoj upliv, da svoju moć uzmnožava. Nemože se sumnjati, da su na ovaj cilj novine najdostojnije i najudesnije, jer u jedno puk obavištjivaju, a kraj toga i čovičijim umu povod i prostor daju, u kojim se na slavu svoju i korist čovičanstva razvijati može.

Što se bunjevačke i šokačke novine prije nisu kreñile, tome uzrok nesmatramo u tim, što bunjevački narod nije bio naklonjen štititi, i što je jezik i narodnost svoju zanemario, ili što mnogi drže da se pomagjario, već u tom, što se dosada nije taki umno i imačno obdarjen bunjevac našao, koji je voljan i dokolan novine za narod svoj bunjevački stvoriti, jer sposobnost polje traži, gđi će se razvijati.

Istina je, može se dogoditi, da će i ovaj prvi priduzetak narodni zbog nemarljivosti pristati, ali smo čvrsto uvireni, neka učeni bunjevcu i šokci poslušaju nagon serca svoga, neka se pozivu svom plemenitom odzovnu, neka plodom i radnjom uma svoga novine podpomažu, puk će bunjevački i šokački i priatelji njegovi prosvite, njegove lipše budućnosti učiniti svoje, da se ovaj list stalno utemelji. Svaki narod mora se odzov-

nuti, samo ako je glas dosta jaki, koji ga na oživotvo-rene pozivati ima.

Napridružujući i slobodni duh vrimena našeg, i posle dice ustavno-slobodnog života, kojeg i naš bunjevački puk uživati ima, za cilj će proizvesti to, da će bunjevačke novine vrimenom onima, koji su pozvani u gradjanskim, i ustavnim životu naroda ovog pridinjačiti, — i onda nužne biti, ako bi se narod bunjevački sa 100 hiljada na broj jedne hiljade s manjkao.

Ovaj nam izgled daje budućnost ustavnog našeg slobodnog života, i u naprid dilujući duh vrimena.

Zato mi držimo, da je u obće učenih bunjevacah najstrožija dužnost umnom radnjom narodni pokret ovaj svesrdno podpomagati, i prije svega nastojati, da književni jezik puka svoga što prije osvoje, da tim načinom pozivu svome kao rodoljubi i patriote odgovoriti uz-mognu.

Augustin Mamužić.

(Produžiće se.)

O čem se bave na saboru (dieti).

1869. godine po stožernog zakona naredbi raspisano je novo biranje zastupnikah uslid čega obedvije stranke napele su sve svojih silah žile, da po svojih načela zastupnike na sabor pošalju, hvala Bagu srićnose ovaj sakupio, i svoje dilovanje začeo, koje ocinjavajuć neslažemo se sa onima koji su sa uspehem saveršeni dilih ne zadovoljni.

Kakono kerv po žilama tilo, tako, po onih silnih odnosajih po kojima se osobe, obitelji, obćine spajaju, — prodje zakon kroz i kroz sav narod, neobhodno je indi o osnovi jednog zakona na sve strane pogledat da se koja stranka naroda neošteti. — Hitnja dakle u zakonodavnem, tilu nije po gradjane koristna.

počinjeno već poklepm drugih občilah nije bilo, molbenicu je — svojim vićnikom povirio, ovi su je dalje — drugi još dalje poslali — dok nije došla do onog proti koga je podnešena, ili do njegova u uredu glavara. Stvarje po redu caru kralju tako izvištjena daje obtužen naravno očistjen, i tužitelj, obično stim odpravljen, da mu tužba nije po iztragji za pravičnu pronadjena.

Ovo je bilo većom ili manjom razlikom gotovo u svakoj kraljevini, štogod iznimka je bilo u našoj magarskoj al samo glede plemstva. Učeni pravedni ljudi — u knjigah i novinah nakoliko su to oni ravnatelji dozvolili, pisali su : da to ni za cara, kralja nije koristno a za puk daje veoma škodljivo.

Za kralja nije koristno jel ako se gdi štograd dobra verši, s otim ume ovi vićnici i veći i manji svoje ime obasjati.

A ono što je za puk škodljivo to se na cara i kralja privaljiva — vićnici običaju sebe pokrivati voljom vladara.

Rekoše dakle neka car kralj kraljuje, nad svom zemljom, kano glava nad tilom — njegova okrunjena osoba neka je sveta — koje se ni ričom ni dilom nitkom nije slobodno dotaknuti već svakom pripada dužnost — prid ovom se počastno klanjati, a one poslove koje su dosada povireni bili, ljudem — po caru kralju imenovanim, neka se pridadu muževom — po gradjanih odabranim kojiće biti obvezani — od svačeg zemlji računati.

(Produžiće se.)

Osnova samouprave.

Ona vlast pokoj se ljudi na svitu upravljaju — označava se po dostojanstvu kao carska ili kraljevska — toje na svitu uvik i svagda tako bilo — s razlikom, — da prija Isusa nenalazimo carevah i kraljevah kojibzi ovu vlast i sa svojih podanicih dielili — već kako su deržavni poslovi različni — ove su ljudem po sebi odabranim povrili, i oni su naredbe u svih poslovinh s podpisom Cara i kralja davali, koje se — kao obćeni zakon svagdi primiti, i veršiti morale. Ovi ljudi po Caru ili kralju odabrani su bili dobri — i ondase stanje čovičanstva kako tako barem oterpti moglo, nu ovaki malo imenuje površnica u starini štijemo od kralja Farauna daje u Josipu egyptianskim takog našao — a David u Kusai — al košto car i kralj nemože svašta svojim okom viditi, ni rukom veršiti takodjer ni ovi njegovi vićnici nisu dokolni po svoj deržavi i najbolje svoje naredbe sami oživotvoriti — dakle kao jedan lanac od tako zvana kancellara pleose tija do obćine biližnika — kako su carski, kraljevski vićnici u ciljoj zemlji, njevi namistnici u pokrajinah niži u okružjih, — a najniži u obćinah povolji radili činili, bilo to za podanike koristno ili škodljivo — nitko vlast nije imo što prominiti, već svatkoje bio usilovan to bez opora veršiti.

Tužiti se kad i kad je bile dozvoljeno u molbonicah caru kralju pristavljenih — Car, kralj nemož sam posebno iztraživati kako i štaje na obtuženom mistu

kr
po
za
ze
re
od
pr
st
ni
ut
A
—
lj
z
b
s
n
n
i
g
s
I
r
E
I
S
I

Ništa ne manje osim onih jedanajst zakona koje je kraljevsko Veličanstvo miseca prosinca premilostivo potvrdilo, o upravi državnog gazdovanja, o naknadnom zajmu za iztočni put o polazu prokopa šuezkog i svete zemlje u Jeruzalem, osnovane su takodjer zakonite na-redbe za novo popisanje narodno.

Valjada još od Josipovog vrimena naš narod zebe od svakog popisa, i sumnja: da će mu ovaj nove terete prineti. Čemu se nečudimo, jer od 1848 godine stoliko strana su porezovnike splaćama napadali da su se ljudi nikim načinom ubili, da se i one platje moraju silom utiravati, kojima su od starinah kao običajnim navikli. Al akoje naravno sumljati nije razborito u sumnji — kada se stvar uredno razjasni, obstati.

Može biti kad se popisi obćinskom vlaštju nastavljaju, da temeljom razdiljenja kakve daće posluživaju, al zemaljski popis, nikad se radi poreza neobavlja. Kako brizljiv domaći običaje više puta priko godine sve svoje stvari razgledat, da ji upozna i štobi bilo škodljivo to od njih odvrati: Tako i oni ravnatelji koji svom domovinom vladaju sve što je u njoj, od čovika do živine popišu, i po ovim ogledalu uvide, kako se koji stalež prama drugog izvija, i nakoliko se narodno gazdovanje u svi svoji struka naplodjava, da jim se ovim načinom sve zemaljske potroboće očivedno pokažu, da mogu u razmirju s ovima različite zakonske osnove zakonodavnom tilu podniti, pak-gdi triba pomognu, a gđi valja odmognu.

Najznameniti jji ipak čin ovog zasidanja je osnova one zemaljsko računarske stolice, kojaće strogo sve grane zemaljski troškova u razgled uzeti; da se narod po ovom uviri da li se naredbe zakonodavna tila o porabi novca zemeljska obdržaju.

Radi ovoga prid zakonodavno tilo prinaša finansiјalni ministar proračun godišnji troškova, i dohodakaša kako se ovih kod svih ministara pokazuje kada se svaka stavka redom pritrese da se vidi jer moguće koji trošak umanjati.

Biranje Poglavarata.

48 osma godina dokje sjedne strane sa krvavi slovi podpunila listove povestnice, (dogodjaj) dotle je sdruge strane neprominljiva načela čovičanskog napredka izrekla.

Izrekla svaki je čovik jednak. — Oslonjajuć se na ovu svetu istinu svaki je čovik posoban posto stuputi u onaj krug, koji je već po prirodi davno zauzo. — Ova sveta istina dalamuje pravo: da se može sobzira svojeg obstanka u sve poslove — od naj višljeg kormila (uprave) do naj niže seonske birovine mišat. — Dvadeset godina kakve naš narod po prirodi u već davno zauzet krug unišao. — Dvadeset godina smo već sad stariji.

Nije moguće nemožemo virovat, da sadašnji sabor kojem, je glavna zadaća uredit one zakone koji se puka izblize doticaju, da bi mogo smirati ove sauziti. — Nije moguće da puk i nadelje neizbira svoje poglavare po županijah i po samoupravom obdareni gradovih. — Žašto se otoče sa ovakom važnom stvarom — mlogi strepe — strepe jer se boje za dvadeset godišnje tecivo. — Naš sabor nije razpikuća. — Naš sabor će ovo tecivo nasprići.

Nasporiće kada nakorist puka 48 osme godišnje zakone obširnije u život pritvori. — Nadamo se da kad ovaj pritres (o uredjivanju županijah i samoupravni gra-

dovah tako zvani municipiah) pridje priko ruku sabora — daće puk oma uststice po naputku ministra unutrašnjih poslova biti o biranju poglavara izvišten.

Zvonimir.

Iz Bodjana. Poznato je da sve Srpske škule imaju svoga patrona Svetoga Savvu, koi pada 14. Sičnja, i na taj dan skupljaju se Srblji posle službe božje u školu da proslave školskog odvitnika. U Bodjanima je to 1863 godine na dan Sv. Savve G. Gedeon iguman srično začeo. On je prvi predhodio primerom, a ljudi su mu primeru sledovali, i onda se položi temelj fondu koi je do danas već prilično se umnožio.

A počem su ovd u ovom mistu šokci u većem broju od Srbalja, i ova dva naroda žive ode u vrlo velikoj slogi i ljubavi, to Srblji pozvaše na tu svetkovinu i svoju jednomistnu braću šokce, koji tako isto u naš školski fond prilagahu kao i srblji gde nemožemo da ne spomenemo i G. Gromona vlastelina Vajškansko-Bodjanskog, koi se rado članom ovoga fonda nazvao i darovao 20 for. a. v.

No nije ovo sve. 1868. god. Šokci, braća naša jednomistna, skupese na jedan dogovor, i odu njih nekoliko odabranih kod svoga paroka stanujućeg u Vajski i kažu mu svoju namjeru, da žele i oni taki fond osnovati za svoju škulu, kao i srblji, G. parok pak u sporazumljenju sa g. vicecarhidjakonom iz Bača predloži im Sv. Karla 4. Listopada, koi je po predaji malenu dicu poučavao. Na taj dan svi Šokci u ovom mistu svetkuju, biva služba božja, i posle skupe se u školu na bratsko prijateljsko veselje u prisutstvu gospodina paroka i g. vicecarhidjaka, koji im izgovori lipu nauku navodeći od kakve koristi može biti fond po škulu i narod. I on je prvi predhodio primerom, i ljudi su mu sljedovali; svaki je prilagao koji ješta mogao na fond školski.

Nisu ni Šokci zaboravili onu staru ljubav, nego je-žegodno pozivaju i svoju braću jednomistjane; no moramo pripoznati da su se Srblji slabo 1869. na Sv. Karla bratskom pozivu odazvali, jer nedodjoše na poziv braće Šokaca na svetkovinu; *) a tome je uzrok i nezgodno vrime i slučaj, kad morahu ljudi od nepogode s polja svoju zimnicu uklanjati.

M. S.

Ovake pučke skupštine iz serca odobravamo u ime napredka pučke pouke, samo neuvidjamu za štobi tribaloci dan svetkovati, kada bi se moglo ove skupštine o prazniku obavljati, sada ne živimo vrimena da se svetiči nasparaju, već dase svi dnevi posleni marljivom radu žertvuju.

Ured.

NOVOSTI.

— Njegovo Veličanstvo kralj Franjo Josip odlučio je odputavat na skoro priko Rieke (Fiume) u dalmaciju.

— Kadsu Ludoviku malom (našeg kralja sinu) naslidniku magjarske krune dali na znanje da će u kratko u Beč ići — sažalostijo se. — Kralj smijeći zapita ga zar tako zdravo voliš biti u magjarskoj? Kako nebi — odgovori — kad nas ovde svaki voli! Kraljici su na ove riči suze trgle. — A kralj primeti: dica mnogo redi pravo imadu.

— Podigo se bio glas da je bivši stari kralj Ferdinand jako obolio — al hvala Bogu nije istina. — On je uvik zdrav i često se brine o našoj državi.

— Košto pišu „Narodne Novine“ u Prizmu rodilose jedno dite od dvi glave, koje se do vrata sastavljaju sa ostalim tilom.

*) Osim G. Igumana Gedeona i Nestora Perišića.

— Slavna naša Subatica za avtonomičkog poslanika odabrala je plemenite stare familie sina G. Lukača (Antušov) Vojnića, nadamose daće pravcom svoje katoličke crkve polaziti.

— U Kalači zavadila se jedna krmača s piljaricom. Dosta smišno svinji kasauć izpolja opazi jedna srimska krmača prid piljaricom pun košar kokica — htivši se osvidočiti jel su kukuruzi tako sladki izpučani ko prisni, turi svoju čestitu njušku do dna u korpu, prem daje piljarica s mirom ju u glavu lupal, ipak se nije manila dok za jedno pol oke kukuruza nije spremila. Bez obrazna svinja!

— Svatovi bez djuvegije. Blizo Beča u jednoj vasiočici sakupili se velike svatovi, do ponoći svisu veseli bili. Kad u jedan ma novajla pripastno opazi da nema djuvegije, gledali su ga svud po svoj avlji, tako reći po svakom budžaku, — al zabadava. — Naj posle odu u seonsku kuću, i tamo ga na čudo svi svatovah nadju. — Kapetan ga kao nemirna bekriu zatvorio. — S kakvim ga sercem primila posli nevesta otom mučaju.

— U Kalači zbog duge kiše nisu ridki slučaji bili da su i četiri konja u prazni koli zapali, o takvim jednom nikl dečak sidećoj na koli ženi zabiliži četiri konja pa opet su stala kola! Nisu veli žena budalo kola stala, već konji.

— Jel se ženi, jel plati. Jedno žensko društvo u Velikom Körösu proiznalo je da je ženskom razkolašenju glavni uzrok: što se ljudi nežene. — Zbog tog žakljucišu da se svaki mora ženit ili nametnit porez platit. — Stroga zapovid samo daje sile. Ovoje jednoću pokušala rimska vlast, ali je malo uspjeha našla, jednoće što bi ovom zlu pomoglo, obnovljenje obće stare čudorednosti.

— Kako se lonac 12 grošića zacinjen s 15 grošicah plaća. Jedna žena u Debrecinu kupovalje lonac, pa da vidi jel je dosta alvatan nataklaga na svoju mudru glavu tako daga nije mogla više skinuti. Piljarica na svoju korist upotribi ženinu bedu i rekne: tom loncu nije dvanajest već petnaest grošića ciena. Sirota žena morala je lonac izplatiti, i razbiti.

— Iz Baje smo radostnu viest primili: da je tog okružja avtonomičkim poslanikom G. Petar Dregan, s velikom većinom uz 980 glasova odabran.

— Jedva smo naše trudno dilovanje začeli već zmo jednog našeg priduzeća prijatelja izgubili. Vele častni G. Petar Hoffman slavne Subatice sin i podgrada Svt-Roke revni župnik svoju dugu bolest-smrtjom zaključio. U grob ga sve Subatice izkreno poštovanje i svećanstva sažalenje odpratilo. Bog mu dao lako duši.

— Subatica. U jednom dopisu obširno se opisuje zadruga u ovom velikom gradu na iskorenje bagogradja osnovana. Kako nam je rado čuti da se ovo društvo rasprostranjava, tako nam isto žao što se Bunjevcii i Šokci koji ma je biliga uvik pobožnost bila — u ovoj struci izopacili.

— Vuna. Prodavanje nije živanijim postalo — prodanoje iznova u Pesti 3000 centi, ponajviše onostrane. Lajtave tvorinarom. Jedno strižne vune cina od misicea sičnja nise prominila, a dvostrične je niže pala. Tvorinarski prana na toliko se traži da je već sva prikupljena. Srđnjo fina prodaje se po 100—107 fort. a tabačka (timarska) uz žihvani raspit takodjer po tu cinu.

V I L A J E T.

Francuzka. Kraljica španjulska Isabella i njezin Muž Francesko koji traži da se svoje suprege imovina u spanjolskoj zaustavi, pristali su medju sobno da se ta parnica prid jednoj, po njima u jednakoj odabranoj bironi od pet člana razpravi. Nesrećna kraljica naj posli i muž joj se iznevjerio, pravo kažu: da nezgoda ridko se ukaziva pojedina.

Talijanska. Pritres o cilo godišnjem državnom trošku priječe priko rukul sabaro talijanskog. Izvidilose: da vlada mora još 110 miliuna naknaditi, da može sav državni izdatak odbaviti. — Podmorana je dakle vlada 10 miliona na dohodak gradjanah i meljaju nametnut kao novu porciju, a ostali 75 miliuna na svaki način uzajmiti. Dobro napridruje nova Talijanska.

Spanjulska. — Od kako je stisnuta sa pristolja španjulska kraljica 40 hiljada rabadžija ostaloje bez kruva, koji su dali moljbenicu na španjolski sabor da se što prije urede unutrašnje poslove jel će du inače od gladi smanjkat. Nepromišljeni privrat gorke posledice daje.

Egipt. Egipatski vicekralj sva svoja privatna dobra ustupio je svojima ženama i diecih Poznato je da Turci imadu više ženah.

GAZDALUK.

Gospodarstvo (poljodilstvo).

Pčele. Naši Bunjevcii i Šokci a ponajviše seljani svoje košnice u vinogradu drže. A to ni vinogradu, ni pčelama nije koristno. Jel pčele u jesen — po izkustvu ljudih koji se pčelarstvom zabavljaju iz grošdja — više iz suvarka slast — isisaju i od toga zametnuti med u prolijte se podpari, pak veći dio pčelah umertvi.

Cina rane.

Maža ili centa razumi se požunac po težini na funte

Staje?	Kako?	Di?	Teškoć		Vridi	Di?	Teškoć		Vridi
			eta	fnt			frt	kr.	
Žito	Bačko	u Pešti		87	5	50	u Subatici		87 3 90
Napolica	Banatsko maodkud	"		—	—	—	"		81 3 20
Raz	"	"	78	3	—	"	"		79 2 40
Ječam	"	"	72	2	80	"	"		69 2 30
Zob	"	"	45	2	20	"	"		47 1 60
Kukuruz	"	"	89	2	85	"	"		86 2 40
Gra	"	"	55	2	15	"	"		— — —
Proja	"	"	75	—	—	"	"		— — —
Gorušica	"	"	—	—	—	"	"		— — —

Poruke uredništva.

Molimo naše poštovane suradnike da svoja dila u člane ili dopise pridese, a ne u razgovore. Aljmaš. Gos. P. u potribiće, molimo svršetak! — Lika. Gos. S. P. Veoma nam se dopoda, kao izčisto domoljubljija pisano dilo. Upotribiće.

Književne Viesti.

„Zbirka mudri i poučni izreka“ za pouku puka bunjevačko-šokačkog. Ciena 10 xra.

„Bunjevački i Šokački Kalendar,“ za tekuću 1870. godinu. Sa poučnim sadržajom.

Ove se knjige mogu nabaviti: u Subatici kod urednika i izdavatelja g. Ambrosie-Boze-Sarčevića.

Djelca za prvu našeg puka duševnu potribu shodna dragovoljno čitateljem našima pripomčuje mo. Ured.